

Εἰς τ' ἀκρογιάλι
Γι' αὐτὴν ῥωτῶ
Καὶ ὅταν ψάλλῃ
Γλυκὸ πουλάκι
Στὸ τραγονδάκι
Αὐτὴν ζητῶ...

Κι' ἐνῶ προσμένω
Νὰ τὴν ἰδῶ...
Ἐν ἀνθισμένῳ
Κλιδάκι σείτται,
Σὰν γ' ἀπολογεῖται
Δὲρ εἶ γ' ἐδῶ...

6. Σεπτεμβρίου 1866.

Π. Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 15, 1866.

Τὴν 4 τοῦ μεσοῦντος ἀνηγγείλαμεν ὅτι ἐν Κρήτῃ εἶχον ἀρχῆσαι νὰ γίνωνται αἱ συμπλοκαὶ μεταξὺ χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν. Ἐκτοσε πολλά καὶ ἀλλεπάλληλα εἰδήσεις ἠκούσθησαν περὶ νίκης καὶ ἤττας ἐκατέρων τῶν μερῶν. Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενος «*Ανατολικὸς Ταχυδρόμος*,» οὗτινος ἡ μαρτυρία εἶναι ἀδιαφιλονεικητος, λέγει ὅτι δύο τάγματα αἰγυπτιακὰ εἰς Ἀποκόρωναν, καὶ ἐν ἕτερον σῶμα αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων εἰς Σέλινον «*εὐρέθησαν εἰς θέσιν λίαν δυσάρεστον, ἐξ ἧς ἀπηλλάγησαν ὑπὸ ἔρους, αἵτινες ἐλίγην περιποιουσι δόξαν τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν.*» Ἡ αὐτὰ ἐφημερίς προστίθησιν ὅτι καὶ οἱ χριστιανοὶ ἠττήθησαν ἔπειδὴ ὁμοῦ διεδόθη ὅτι ἐφονεύθησαν ἐξ αὐτῶν 650, διστάζει περὶ τούτου καὶ αὐτὴ.

Εἰδήσεις τῆς 12 Σεπτεμβρίου ἐκ Κρήτης βεβαιοῦσιν ὅτι ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν διήρκει σφοδρὰ μάχη μεταξὺ 3 χιλ. χριστιανῶν καὶ 15 χιλιάδ. ὀθωμανῶν εἰς τὰ χωρία Κεράμια· ἡ ἐκβασίς ὁμοῦ ἦτο ἄγνωστος ὅτε ἀνεχώρησε τὸ ἀτμόπλοιον.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέρυγον ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας ἀσθενῶν καὶ ἐνδεῶν Κρητικῶν οικογενειῶν, τὰς ἐποίκε περιθάλπουσιν ἀδελφικῶς οἱ Ἕλληνας. Ἀλλ' οἱ πόροι ἡμῶν εἶναι μέτροι, καὶ ὅλ' κατηντήσωσι μετριώτεροι ἐν ὄργῃ χειμῶνος, ἐὰν μάλιστα αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν προσφύγων. Ἐπικαλούμεθα λοιπὸν θερμῶς τὴν συνδρομὴν τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν. Ἡμεῖς καὶ πάσχομεν, καὶ δημοσίους καὶ δημοτικὸς φόρους ἀποτίομεν καὶ εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν συντρέχομεν. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων ἐν μόνον ἀξιοῦμεν παρὰ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν, τὸ τελευταῖον.

Ὁ βασιλεὺς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας. Ἀμέσως δὲ διεδόθη ἡ φήμη ὅτι γίνεται τροποποίησις ἢ συμπλήρωσις τοῦ ὑπουργείου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—

ΓΑΜΟΙ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΝΑΡΩΝ. Ὁ Σκαεπῆρος ἐνυμφεύθη εἰς τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁ Βέν-Ιώνσων εἰς τὸ 21, ὁ Φραγκλῖνος εἰς τὸ 24, ὁ Μοζάρτος τὸ 25, ὁ Δάντης, ὁ Κάλπερ, ὁ Φοῦλλερ, ὁ Βούρκ, εἰς ὁ Οὐάλτερ Σκῶττ εἰς τὸ 27, ὁ Τύχω-Βραχέ, ὁ Βύρων, ὁ Οὐάσιγκτων, ὁ Βονκάρτης εἰς τὸ 27 ὁ Πένν καὶ ὁ Σπέρν εἰς τὸ 28, ὁ Λιναῖος καὶ ὁ Νέλσων εἰς τὸ 29, ὁ ποιητὴς Βούρνς εἰς τὸ 30, ὁ ποιητὴς Σῶσερ, ὁ Ὀγάρδος καὶ ὁ Ροβέρτος Πήλ εἰς τὸ 32, ὁ Οὐόρσβορθ καὶ ὁ Δάβυς εἰς τὸ 33, ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὸ 36, ὁ Σίρ Οὐέλλιαμ Ζῶνς καὶ ὁ Οὐέλλιγκτων εἰς τὸ 37, ὁ Λούθηρος εἰς τὸ 42, ὁ Ἄδδισον εἰς τὸ 44 ὡς καὶ ὁ Μολιέρως, ὁ Σουῆρτ εἰς τὸ 49, ὁ Βουφρόν εἰς τὸ 55 καὶ ὁ Γέρον Πάρ εἰς τὸ 120, διὰ τελευταίαν φοράν νυμφευθεῖς! Π.

ΚΡΗΤΙΚΑ. Κατὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Κρήτης, πᾶν εἶπε ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐραίαν μὲν ἀλλὰ πολυπαθὴ ταύτην νῆσον ἔχει πλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἐνθυμίζομεν λοιπὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὰ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Κ. Σπ. Ζαμπελίου δημοσιευθέντα ἐν τῇ Πανδῶρᾳ, τῷ 1860, ἱστορικὰ περὶ Κρήτης σκηνογραφήματα. Τὰ σκηνογραφήματα ταῦτα, ἀποσπάσματα ἀνεκδότου συγγραφῆς, ἐπιγραφομένης «*τὰ πάθη τῆς Κρήτης ἐπὶ τῶν Ἐνετῶν*,» ἐξεδόθησαν τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ τόμῳ. ἔχουσι δὲ τοσοῦτον ἐπαγωγὴν τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοσοῦτον χαριέντως παριστανομένην τὴν διήγησιν, ὥστε ὁ ἀναγνώστης καὶ διδάσκειται καὶ τέρπεται ἐν ταύτῳ.

Λόσις τοῦ ἐν τῷ 595 φυλλαδ. αἰτίγματος
καὶ τοῦ γρίφου.

Ἐν. — Νύξ.

Ψυχῇ περισπωμένη ὑπὸ δυστυχημάτων
ὁ τάφος ἰατρεία.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Δένδρον εἰμὶ μικρὸσωμον, καὶ εἰς τὰς πεδιάδας
Τοῦ νέου κόσμου ὄργυιῶν κατέχω μυριάδας.
Ἄρ' ἡμῖσιν τῶν φύλλων μου καγορικῶς χωρίση,
Τότ' ἔρα φιλόλογον μας θαύοντα θ' ἀναστήση.

Κ. Π. Υ.

ΓΡΙΦΟΣ.

